

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci **Mgr. D. K.**, zastoupené JUDr. Janem Stančíkem, advokátem, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 55, proti žalovanému 1) **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, a žalovanému 2) **Městskému úřadu Valašské Meziříčí, odboru stavebního řádu**, se sídlem Valašské Meziříčí, Soudní 1221, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného 1) a žalovaného 2),

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Janu Stančíkovi, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 855, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobkyně ve výši 7.500,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobkyně se žalobou předanou k poštovní přepravě dne 7. 11. 2011, ve znění následných doplnění, domáhala vydání rozsudku, kterým by soud uložil Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, (dále jen „žalovaný 1“), a Městskému úřadu Valašské Meziříčí, odboru stavebního řádu, (dále jen „žalovaný 2“), zahájit správní řízení ve věci odstranění „shnilé stavby dřevěných chlěvků a černé stavby kotelny“ ve vlastnictví manželů A. a M. M., oba bytem K. 34, na pozemcích parcelní čísla st. 172/1 a 85/2 v katastrálním území Kelč - Nové Město.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobu odůvodnila tím, že již původní majitelka domu Kelč 348, zastoupená žalobkyní, již od roku 2005 požadovala odstranění obou staveb - ruiny shnilých chlěvků a černé stavby kotelny obojí v majetku manželů Machačových, Kelč 34. Existují desítky listin korespondence mezi oběma žalovanými a žalobkyní, kdy žalovaný 1) buď přeposlal žádost žalobkyně žalovanému 2) k vyřízení anebo namítal promlčení žádosti o odstranění černé stavby kotelny.

III. Vyjádření žalovaného 1)

[3] Žalovaný 1) v písemném vyjádření k žalobě, ve znění následných doplnění, uvedl, že s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí, neboť se jejími podáními zabývá a koná v souladu se zákonem. Zdůraznil, že důvody, kdy stavební úřad musí nařídit vlastníku stavby její odstranění, jsou jasně a jednoznačně stanoveny v ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon - dále jen „stavební zákon“). Žalovaný 1) však neshledal žádný ze zákonem stanovených důvodů, aby nařídil žalovanému 2) zahájení řízení o odstranění staveb ve vlastnictví manželů Machačových.

[4] Ke stavbě označené jako „černá stavba kotelny“ poukázal na skutečnost, že Místní národní výbor Kelč ve sdělení č. j. 20/4/86 ze dne 10. 11. 1986 uvedl, že proti provedení udržovacích prací, stavební úpravy v rozsahu uvedeném v ohlášení nemá podle ustanovení § 57 odst. 2 tehdy platného zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon - dále jen „starý stavební zákon“) námitek. Podkladem pro vydání sdělení bylo ohlášení udržovacích prací sestávajících se z výměny dřevěného zádveří za zděné, opravy střechy a rozšíření ústředního topení na pozemku parcelní číslo 172/1 v katastrálním území Kelč - Nové Město v objektu číslo popisné 34 ze dne 26. 9. 1986 předložené stavebníkem A. M. V ohlášení stavebních úprav a udržovacích prací stavebník uvedl podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) v té době platné vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, druh, rozsah, účel a jednoduchý technický popis. Podle

ohlášení ze dne 26. 9. 1986 se jednalo o stavební úpravy a udržovací práce, u nichž byl dostačující jednoduchý technický popis. Stavební úprava je změnou stavby, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. MNV Kelč v rámci své rozhodovací kompetence v rozsahu ustanovení § 124 starého stavebního zákona povolil tyto udržovací práce a stavební úpravy na stavbě. Tedy stavba označená jako „stavba kotelny“ byla povolena k tomu věcně a místně příslušným správním orgánem. Skutečnost, že ke stavbě rodinného domu číslo popisné Kelč 34 se nedochovala projektová dokumentace ani stavební povolení, neznamena, že stavba nebyla povolena. V případě, kdy dokumentace stavby nebyla vůbec pořízena, nedochovala se nebo není v náležitém technickém stavu, je vlastník stavby povinen pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby. Vlastníci stavby manželé M. přeložili žalovanému 2) dokumentaci skutečného provedení stavby. Žalovaný 1) při ohledání na stavbě rodinného domu Kelč 348 dne 20. 11. 2007 kontroloval také stavbu Kelč 34 včetně příslušenství ve všech přístupných místech a nedospěl k závěru, že její technický stav ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob.

[5] K požadavku na odstranění stavby označené jako „shnilé chlévky“ žalovaný 1) uvedl, že tato stavba v minulosti nepochybně tvořila základní a nezbytné příslušenství a zázemí domu, a to ať již byla využívána jako chlévek, sklad paliva, zemědělského nářadí či domácí dílna. Tato stavba byla realizována dříve než stavba rodinného domu číslo popisné 348 Kelč a je tedy starší více než 70 let. Stavba rodinného domu Kelč 348 (novostavba rodinného domu M. B.) byla projednána pod č. j. 4205/XI v roce 1942 a byla, jak je zřejmé ze stavebně technického provedení, přistavěna do blízkosti již tehdy postavené hospodářské stavby. Tomu svědčí jednoznačně zjištění na místě samém, že stavba rodinného domu Kelč 348 není v této části omítnuta. Pro informaci žalovaný 1) uvedl, že projektová dokumentace stavby rodinného domu Kelč 348 neodpovídá skutečnému provedení stavby a současný vlastník (žalobkyně) byla vyzvána k předložení dokumentace skutečného provedení stavby, což podle sdělení žalovaného 2) doposud neučinila. Žalovaný 1) při ohledání na stavbě rodinného domu Kelč 348 dne 20. 11. 2007 kontroloval také stavbu Kelč 43 včetně příslušenství ve všech přístupných místech a nedospěl k závěru, že její technický stav ohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob.

[6] K průběžné zprávě Veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského ze dne 31. 12. 2011, sp. zn. 1161/2011/VOP/OZ, podle které měl být žalovaný 2) nečinný, žalovaný 1) uvedl, že neměl a nemá žádný důvod nařídit žalovanému 2), aby zahájil správní řízení o odstranění staveb označených jako „chlévky a černá stavba kotelny“. Ze spisového materiálu žalovaného 2), který má žalovaný 1) k dispozici, nevyplývá, že by žalovaný 1) opakovaně konstatoval nevyhovující stav těchto staveb. Nevyhovujícím byl shledán svod dešťových vod do prostoru mezi kůlnu a dům Kelč 348, náprava byla sjednána.

[7] Žalovaný 1) k výzvě soudu k předložení správního spisu ve věci nečinnosti žalovaného 2) uvedl, že nezjistil důvody k přijetí opatření proti nečinnosti a tudíž spis

o nečinnosti žalovaného 2) nezakládal. Uzavřel, že pokud se týká problematiky stavebně technického stavu přezkoumávaných staveb, bylo žalobkyni opakovaně k jejím podáním sděleno, že žalovaný 1) nepovažuje stavebně technický stav těchto staveb za tak závadný, aby byl důvodem k jejich odstranění.

III. Vyjádření žalovaného 2)

[8] Rovněž žalovaný 2) v písemném vyjádření k žalobě, ve znění následných doplnění, uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou a proto navrhl, aby byla soudem zamítnuta.

[9] K „černé stavbě kotelny“ zejména uvedl, že se jedná o stavbu, jejíž stavební úpravu povolil Místní národní výbor v Kelči – komise výstavby dne 10. 11. 1986 pod č. j. 20/4/86. Zdůraznil, že se tak nejedná o stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu se stavebním zákonem a proto nejsou naplněny podmínky pro vedení řízení o odstranění této stavby ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.

[10] Ke „shnilým chlěvkům“ především uvedl, že se jedná o cca více jak 50 let starou stavbu, jejíž dobu vzniku nelze s určitostí zjistit. Stáří této stavby dovozuje žalovaný 2) ze stavebně technického stavu i z vyjádření samotného vlastníka, kdy do úředního záznamu ze dne 9. 11. 2009 A. M. uvedl: „*Kůlna byla postavena rodiči mé manželky, možná ještě dříve prarodiči...*“. Tento závěr ani žalobkyně nikdy nevyvrátila a žalovaný 2) má stáří této stavby za prokázané. Současně zdůraznil, že i na tuto stavbu nebylo do roku 2005, kdy se do případu vložila žalobkyně, nijak upozorňováno. Projektová dokumentace stavby rodinného domu číslo popisné Kelč 34 a dalších doplňkových staveb se nedochovala. Současně nelze jakkoliv prokázat, že by kterákoliv tato stavba nebyla v době svého vzniku projednána v souladu s tehdy platnými právními předpisy. Z tohoto důvodu přistoupil žalovaný 2) k postupu podle ustanovení § 125 stavebního zákona. V řízení sp. zn. SŘ/19404/2011/No-330 rozhodnutím ze dne 22. 8. 2011, č. j. MěÚVM 36343/2011, uložil vlastníkům stavby pořídit zjednodušenou projektovou dokumentaci všech staveb (pasport staveb). Takto pořízenou zjednodušenou dokumentaci staveb žalovaný 2) dne 24. 10. 2011 pod č. j. MěÚVM 50761/2011 ověřil. Za situace, kdy se nedochovala projektová dokumentace staveb, nelze automaticky usuzovat, že se jedná o stavby „nepovolené“. Stavba rodinného domu číslo popisné 34 Kelč včetně doplňkových staveb k této stavbě hlavní, jsou stavbami, které stavebně technicky odpovídají pravděpodobnému stáří, přičemž několikrát bylo žalovaným 2) na místě samém zjištěno, že jejich stav se nikterak nezměnil. V současné době nejsou naplněny podmínky pro zahájení řízení podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, neboť žalovaný 2) shledal, že stavba neohrožuje život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí nebo majetek třetích osob. Pokud se jedná o tvrzené poškození majetku žalobkyně – vlhnutí zdí rodinného domu číslo popisné 348 Kelč, je plně na žalobkyni, aby zabezpečila svou stavbu před vlhnutím.

[11] K průběžné zprávě Veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského ze dne 31. 12. 2011, sp. zn. 1161/2011/VOP/OZ, žalovaný 2) zdůraznil, že je nutné upozornit na nepřesné zjištění, kdy prý žalovaný 2) opakovaně konstatoval nevyhovující stav stavby těsně přiléhající k domu žalobkyně. Toto tvrzení není založeno na skutečnostech vycházejících ze spisové dokumentace. Žalovaný 2) několikrát konstatoval (například dne 9. 6. 2011, 13. 9. 2011), že technický stav odpovídá stáří stavby, přičemž není natolik závažný, že by naplňoval požadavky ustanovení § 129 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a odůvodňoval by zahájení řízení o odstranění stavby.

IV. Replika žalobkyně

[12] V následné replice ze dne 20. 2. 2012 žalobkyně zdůraznila, že nečinnost žalovaného 1) dokládá i ta skutečnost, že doposud nezaložil správní spis nečinnost žalovaného 2) ve věci odstranění staveb manželů M. Pokud žalovaní nenařídí odstranění obou staveb do konce března 2012, bude žalobkyně žalovat stát na náhradu škody. Zřejmě pozve i televizi, aby natočila jak u nás pracují a myslí lidé na úřadech. Uvedla, že za totality platilo: ruka ruku myje, lump lumpa kryje. Co dodat po 20 – ti letech?

[13] Žalobkyně zdůraznila, že na žalobě trvá v celém rozsahu a žádá soud, aby po provedeném dokazování nečinnost žalovaných potvrdil. Současně se žalobkyně obrátila na soud se zdvořilou žádostí, aby v rámci rozhodnutí o žalobě vyslovil i svůj právní názor na nicotnost těchto listin: stavebního povolení plynofikace domu Kelč 34 č. j. 1194/1997 ze dne 12. 1. 1998 a povolení drobné stavby u domu Kelč 34 č. j. 20/4/1986 ze dne 10. 11. 1986. Při jednání soudu dne 25. 5. 2012 pak ustanovený zástupce žalobkyně korigoval uplatněný návrh na vyslovení nicotnosti uvedených listin tak, aby otázka jejich nicotnosti byla posouzena v rámci předběžné otázky.

V. Žalobkyní uplatněná námitka podjatosti

[14] Před zahájením jednání ve věci dne 16. 5. 2012 vznesl ustanovený zástupce žalobkyně námitku podjatosti všech členek senátu 31A zdejšího soudu. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. Nao 41/2012 – 121, bylo o vznesené námitce rozhodnuto ta, že soudkyně Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslava Skoumalová, JUDr. Jarmila Ďásková a JUDr. Radima Gregorová, Ph.D., nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31A 42/2011. Toto usnesení nabylo právní moci dne 4. 6. 2012.

VI. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[15] Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným 1) vyplynulo, že žalovaný 1) nezjistil ohledně staveb „černé stavby kotelny“ a „shnilých chlévků“ důvody k přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného 2). Na všechny podané podněty žalobkyně ohledně těchto staveb doručené žalovanému 1) dne 25. 2. 2011, 25. 3. 2011, 29. 3.

2011, 2. 5. 2011 a 25. 5. 2011 ve věci rodinného domu číslo popisné 34 Kelč na pozemcích parcela číslo st. 172/1 a 85/2 v katastrálním území Kelč – Nové Město ve vlastnictví manželů M., po provedeném šetření řádně reagoval, a to písemnými sděleními ze dne 24. 3. 2011, 19. 4. 2011, 24. 5. 2011 a 22. 6. 2011 doručenými žalobkyni do jejích vlastních rukou.

VII. Posouzení věci krajským soudem

[16] Ve vztahu k nyní posuzované věci soud nejprve uvádí, že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu žalobou podle dílu druhého, hlavy druhé, části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“). Ochrany ve správním soudnictví se však nelze dovolávat proti jakékoli absenci činnosti správního orgánu. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Dovolání se ochrany u soudu je tak omezeno na případy, kdy ve správním řízení správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí nebo má povinnost vydat osvědčení, má tak učinit v určité zákonem stanovené lhůtě a žalobce vyčerpal, pokud je ovšem zákon o správním řízení zakládá, zákonné prostředky správního řízení k ochraně před nečinností správního orgánu.

[17] Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu tak nemá místo v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, pokud hmotné právo zakládá subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Nelze s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti v případech, kdy právní předpisy nezakládají povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Tak je tomu zejména v případech, kdy je podání toliko podnětem - sdělením rozhodných skutečností, a nikoli návrhem, kterým je správní řízení zahájeno. Nelze tedy dovodit, že by se ochrany proti nečinnosti a vydání rozhodnutí mohla fyzická nebo právnická osoba dožadovat v těch případech, kdy žádné správní řízení neběží, přičemž ona sama není s to svým úkonem takové řízení vyvolat a k jeho zahájení může dát pouze podnět. Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2012, č. j. 9 Ans 12/20011 – 18, dostupný na www.nssoud.cz.

[18] Žalobou na ochranu proti nečinnosti se tak nelze domáhat toho, aby bylo správnímu orgánu uloženo zahájit řízení, ale jen toho, aby vydal - v řízení již zahájeném - rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (k tomu shodně srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006 - 59, dostupný na www.nssoud.cz). Soudní ochrana proti nečinnosti je tak po bezvýsledném vyčerpání prostředků ve správním řízení poskytována především z toho důvodu, aby účastník řízení, jehož práva a povinnosti mohou být tímto řízením a jeho výsledkem dotčena, nesetrvával ve stavu právní nejistoty za situace, kdy již příslušné úkony směřující ke změně jeho právního postavení byly jím samým nebo příslušným správním orgánem učiněny a kdy tedy již pouze zbývá vydat ono správní rozhodnutí, proti němuž by se pak mohl případně bránit správní žalobou.

[19] V rámci nařízeného soudního jednání pak účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť odstranění stavby nařizuje stavební úřad z moci úřední. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že žalobou podle ustanovení § 79 a násl. s. ř. s. se nelze úspěšně domáhat ochrany v případě jakékoli pasivity správního orgánu, ale pouze v případech, kdy správní orgán má povinnost vydat osvědčení nebo rozhodnutí ve věci samé. Mezi případy, kdy správní orgán nemá povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, patří i situace, kdy obdrží pouhý podnět k zahájení řízení, které nelze zahájit jinak než z úřední povinnosti. Takovým případem je rovněž řízení podle ustanovení § 129 odst. 1 stavebního zákona upravující nařízení odstranění stavby. Podněty žalobkyně, v němž žádala žalovaného 1), aby vydal rozhodnutí o odstranění staveb „černé stavby kotelny“ a „shnilých chlévků“, je proto třeba kvalifikovat jako podněty ve smyslu ustanovení § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř. s.“) k zahájení řízení o odstranění stavby ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 písm. a) a b) stavebního zákona, která mohou být zahájena pouze z moci úřední. Vzhledem ke skutečnosti, že takové řízení nebylo z moci úřední zahájeno, nelze se žalobou ve smyslu ustanovení § 79 a násl. s. ř. s. domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu. O nečinnost žalovaných by se v dané věci mohlo jednat jen tehdy, kdyby žalovaný 2) řízení z moci úřední zahájil, ale dále by v něm nepostupoval, což se ovšem nestalo.

[20] Dále soud považuje za relevantní poznamenat, že správní řád je obecným předpisem, který reguluje správní řízení a další postupy správních orgánů ve smyslu legislativní zkratky v § 1 odst. 1 správního řádu. Právě s ohledem na svou roli obecného předpisu správní řád reguluje jak správní řízení zahájené z moci úřední, tak správní řízení zahájené na základě žádosti. Správní řád přitom sám jakkoli přímo neurčuje, zda konkrétní správní řízení podle zvláštních zákonů budou zahajována z moci úřední nebo na žádost. Taková regulace vyplývá až z právní úpravy těchto jednotlivých správních řízení ve zvláštních zákonech, z nichž je potřeba při řešení této otázky vyjít. Pro posouzení, zda řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 stavebního zákona je zahajováno z moci úřední nebo na žádost, je tak rozhodná úprava ve stavebním zákoně. Již ze samotné formulace ustanovení § 129 odst. 1 stavebního zákona „*stavební úřad nařídí [...] odstranění stavby*“, či ustanovení § 129 odst. 3 věty první za čárkou stavebního zákona, kde se uvádí „*stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění*“ je zřejmé, že řízení o odstranění stavby ve smyslu ustanovení § 129 odst. 1 písm. a) a b) stavebního zákona je zahajováno pouze z moci úřední.

[21] K vyslovenému závěru lze z judikatury Nejvyššího správního soudu připomenout např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 Ans 8/2011 – 62, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2010, č. j. 5 Ans 5/2009 – 139, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2009, č. j. 3 Ans 1/2009 – 58, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009 – 87, všechny dostupné na www.nssoud.cz. Ke shodnému závěru, že řízení o odstranění stavby je řízení zahájené výhradně z moci úřední, dochází i odborná literatura, srov. Kadečka, S. a kol. Správní řád. Praha : ASPI, a. s., 2006, s. 456.

[22] S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Z důvodu zjevné nadbytečnosti pak soud zamítl návrh ustanoveného zástupce žalobkyně na doplnění dokazování výsledkem účastníků, šetřením na místě samém, vypracováním znaleckého posudku z oboru stavebnictví, zprávou o šetření podnětu žalobkyně kanceláří Veřejného ochránce práv a spisem Okresního soudu ve Vsetíně, pobočka Valašské Meziříčí, sp. zn. 16 C 46/2011 v právní věci žalobkyně proto manželům M., o určení vlastnického práva.

[23] Jen pro úplnost k posouzení žádosti žalobkyně uplatněné v rámci repliky ze dne 20. 2. 2012, aby v rámci rozhodnutí ve věci nečinnosti žalovaného 1) a žalovaného 2) vyslovil i svůj právní názor na nicotnost listin: stavebního povolení plynofikace domu Kelč 34 č. j. 1194/1997 ze dne 12. 1. 1998 a povolení drobné stavby u domu Kelč 34 č. j. 20/4/1986 ze dne 10. 11. 1986, (korigované ustanoveným zástupcem žalobkyně při jednání soudu dne 25. 7. 2012 – viz bod [14]) soud zdůrazňuje, že přezkoumání této problematiky výrazně přesahuje právní rámec žaloby ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaných upravené v dílu druhém, hlavě druhé, části třetí s. ř. s. Posouzení této problematiky navíc postrádá jakoukoli relevanci ve vztahu k předmětu a podstatě sporu.

VIII. Shrnutí a náklady řízení

[24] Soud uzavírá, že řízení o odstranění stavby nelze zahájit jinak než z moci úřední, k nečinnosti žalovaného 1) ani žalovaného 2) v posuzovaném případě nedošlo, proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nebyl ve věci úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšným žalovaným pak žádné náklady nad rámec jejich jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[26] Výrok o přiznání odměny ustanovenému advokátovi je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první s. ř. s., podle něhož navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Usnesením soudu ze dne 14. 11. 2011, č. j. 31A 79/2011 – 12, bylo žalobkyni přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu, a následným usnesením soudu ze dne 6. 12. 2011, č. j. 31A 79/2011 – 26, ustanoven JUDr. Jan Stančík, advokát, k ochraně jejích zájmů v této věci. Náklady

řízení ustanoveného advokáta sestávají z odměny ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu s ustanovením § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „advokátní tarif“), a to za tyto úkony právní služby: 1. písemné podání soudu ze dne 22. 2. 2012 - ve výši $\frac{1}{2}$ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2, 3 advokátního tarifu (k tomuto srov. rozsudek VS v Praze ze dne 30. 1. 1998, sp. zn. 6 A 205/95, dostupný v SJS 531/1999), 2. účast na jednání před soudem dne 16. 5. 2012, které nebylo zahájeno – ve výši $\frac{1}{2}$ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2, 3 advokátního tarifu, 3. prostudování spisu dne 19. 7. 2012 a 4. účast při jednání dne 25. 7. 2012, v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 a odst. 3 advokátního tarifu a ze 4 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 a odst. 3 advokátního tarifu. Celkem se jedná o částku ve výši 7.500,- Kč. Náhrady za promeškaný čas a cestovné byly ustanovenému zástupci žalobkyně přiznány v jím žádané výši v rámci předcházejícího soudního jednání u zdejšího soudu dne 25. 7. 2012 ve věci vedené pod sp. zn. 31A 42/2012, nebyl tedy důvod tyto náklady ustanoveného zástupci žalobkyně přiznávat duplicitně. Přiznaná odměna za zastupování žalobkyně bude ustanovenému advokátovi JUDr. Janu Stančíkovi, se sídlem AK Valašské Meziříčí, Hemy 855, vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese podle ustanovení § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 25. července 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu